

Serminaz Barseghian
Optinaz Co. Ltd.

February 16 - 23, 2018
Dastan's Basement
#6 Beedar, Fereshte St., Tehran, Iran
Telephone: +98 21 2202 3114
Website: <http://dastan.gallery/>
Instagram: @dastansbasement

سرمیناز بارسقیان
آپتیناز با مسئولیت محدود

۲۷ بهمن تا ۴ اسفند ۱۳۹۶
زیرزمین دستان
تهران، خیابان فرشته، خیابان بیدار، پلاک ۶
تلفن: ۰۲۱ - ۲۲۰۲۳۱۱۴
وبسایت: <http://dastan.gallery/>
اینستاگرام: @dastansbasement

دستان برگزاری نمایشگاه انفرادی سرمیناز بارسقیان را با عنوان «آپتیناز با مسئولیت محدود» در زیرزمین دستان اعلام می‌کند. این نمایشگاه در روز ۲۷ بهمن ۱۳۹۶ افتتاح می‌شود و تا ۴ اسفند ادامه خواهد داشت. این اولین نمایشگاه انفرادی آثار سرمیناز بارسقیان است. آثار این هنرمند پیش از این در نمایشگاه گروهی «کمپ» (زیرزمین دستان، کیوریتور: سام سمیعی، مهر ۱۳۹۶) و «به‌روزرسانی ۵/۰» (وی‌گالری، تیر ۱۳۹۶) ارائه شده است. سرمیناز بارسقیان (م. ۱۳۶۶، تهران) دانش‌آموخته‌ی نقاشی از هنرستان هنرهای زیبای تهران و مجسمه‌سازی از دانشگاه هنر تهران است و از سال ۱۳۸۸ زیر نظر سروژ بارسقیان هندسه‌ی بصری و هنرهای تجسمی می‌آموزد. آثار او در نمایشگاه‌های گروهی متعددی در ایران، آلمان، بلژیک، هلند، فرانسه و سوئد به‌نمایش درآمده‌اند.

مجموعه‌ی «آپتیناز با مسئولیت محدود» بخشی از پروژه‌ی بزرگ‌تری است که از دو سال گذشته با تکنیک مازیک و با محوریت مفهوم کودکان ایندیگو* کار شده است. کودکانی که توانایی‌ها یا ویژگی‌هایی خارج از حدود عادی دارند. سرمیناز بارسقیان، با «آپتیناز»، این کودکان را با مراجعه به مادرانی که زندگی خانوادگی، و به‌خصوص زندگی کودکان‌شان را، به صورت روزانه در فضای اینترنت به اشتراک می‌گذارند، از روی عکس آن‌ها به تصویر می‌کشد. او از این راه، میان استفاده از مازیک به عنوان ابزاری به‌نسبت جدید، اینترنت که در سال‌های اخیر فضای تازه‌ای را در اختیار افراد قرار می‌دهد، و توجه نوینی که به رفتارشناسی کودکان نشان داده می‌شود، پیوند برقرار می‌کند.

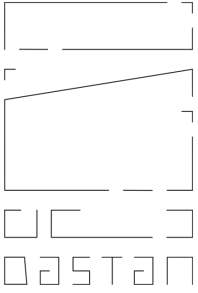
سروژ در مورد این آثار می‌گوید: «اولین نمایش انفرادی سرمیناز در زیرزمین دستان موقعیتی است تا ما اشکال نوینی را از نحوه‌ی برخورد نقاشان و هنرمندان بصری با مسائل روزشان مشاهده کنیم. او با انتخاب متنی کاملاً آگاهانه به برش‌هایی نازک و گاه شکننده از جامعه‌ی امروزی و بستر زیستگاه کودکان در پرتو رفاه نسبی طبقات می‌پردازد. این هنرمند با حجم کار کمی و کیفی نفس‌گیر، هم در تئوری و هم در عمل، با نگاه و اندیشه‌ی تیز نقاشانه به مسائل و موضوعات کودکان می‌پردازد. رنگ، به عنوان عاملی که همواره یکی از بهترین نموده‌های کنش و واکنش روانی انسان بوده است، می‌تواند پیام رابطه‌ی بین جامعه و فرد را به‌ظرافت در خود داشته باشد. صدالبته که این تازه مرحله‌ی شروع از این نوع نگرش روانشناسی-اجتماعی نوین خواهد بود. نقاشان و هنرمندان بصری با چشمان تیزبینشان، نگاه و کالبدشکافی می‌کنند؛ با سکوت و تکیه به ماهیت موسیقایی رنگ، فرم، فضا و نئالیته، کودک (انسان) و محیط را نشان می‌دهند و بر اشیایی که محصول انتخابی و تحمیلی روابط پیچیده‌ی تولید کلان صنعتی و آموزشی-اجتماعی است تأکید کرده؛ ما را در دیدن (Looking) و مشاهده‌گری نقاشانه، که با تماشا کردن ساده متفاوت است، شریک می‌کنند. در عین حال، ذهن ما را از طریق مقایسه‌ی رنگ و شادمانی و همه‌ی انواع احساسات، با ذهن کودکان به اشتراک می‌گذارند. این مهم، در عصری اتفاق می‌افتد که تصویر و حرکت و فیلم‌های کوتاه، گاه قدرت ثبت و ضبط و بیان پیچیده‌تری از کلام را دارند.»

سروژ ادامه می‌دهد: «سرمیناز نقاش است و در این مرحله از کار خود در مسیر تداوم بخشیدن و ارتباط برقرار کردن بین خود و دیگر جوامع و مناسبات اجتماعی، راهش را ادامه می‌دهد. بدیهی است که این هنرمند با درک اجتماعی درست و مکاشفه در مناسبات فرد، کودک، جامعه و نهایتاً جنسیت دست به خلق آثار خویش می‌زند. او زنی است که کودکی دختران در جامعه برایش اهمیت دارد. سرمیناز با خانواده‌های کودکان مورد نظرش، «ایندیگو و لوسی»، در ارتباط است؛ ارتباط انسانی خوبی که موجب شده او با دستی باز و در بخش‌هایی از جامعه‌ی به‌شدت جهانی زمین ما به جنبه‌های زیستی و شادمانه‌ی این کودکان بپردازد. دغدغه‌ی او، موقعیت‌ها، شانس‌ها و مناسبات انسانی‌ای است که همه‌ی کودکان جهان، جدا از نژاد، ملیت و منطقه‌ای خاص، شایسته‌ی آن هستند. بستر و معنی کار سرمیناز، کودک و مناسبات او با جامعه و خانواده است که از منظر هنرهای بصری و با محوریت رنگ، به عنوان بهترین عامل روان‌شناختی، به آن می‌پردازد. سرمیناز بارسقیان تحصیل‌کرده‌ی آکادمی هنری است، بر انواع تکنیک‌ها مسلط است و بی‌گمان ابزار، مواد و تکنیک را هم کاملاً استادانه و شایسته‌ی توجه در این مجموعه به کار گرفته است. او هنرهای بصری معاصر ما را ارتقا می‌دهد و پنجره‌ای دیگر به رویمان می‌گشاید.»

سام سمیعی درباره‌ی این مجموعه می‌گوید: «مشاهدات نکته‌سنج بارسقیان از رشد دختران کوچک حاصل تحقیقی بیش از دو سال از رابطه‌ی مادران این دختران است و چگونگی بازنمایی این روند به دست این مادران. در میان آماس دنیا از تصاویر، این موضوع کم‌ترین حوزه‌ایست که بدان پرداخته شده است. او این روابط را از طریق شبکه‌های اجتماعی دنبال کرده و سپس نقاشانه، آن مجموعه‌ها را در منظره‌ی وضعیت اجتماعی-اقتصادی‌ای که این کودکان در آن با ما سهیم‌اند تعبیر کرده است؛ افقی که در آن این کودکان همه به سوی ویژگی منحصر به فردی وادار شده‌اند اما در آخر همه در کلیتی مشابه گرفتار آمده‌اند. در زمانه‌ی اخبار زنان و سیاست‌مدار روز هویت بازنمایی، چشمان تیز سرمیناز در عمق لحظات مهمی را جسته است که کم‌تر به چشم می‌آیند و منتقدانه مشاهده نموده که این مادران هستند که مراقبت، رشد دادن، عبور به بزرگسالی و هویت‌سازی دختران‌شان را به عهده دارند. هنرمندان و متفکران منتقد اندکی به این برچه پرداخته‌اند. مادامی که زنان مشعل برداشته‌اند تا در سراسر جهان به جنگ دشمنان متعرض خویش روند، سرمیناز به یادمان می‌آورد باید ژرف به بی‌فوارگی فجایع کودکی، پتانسیل‌های عمیق‌نگری و رشدیافتگی بنگریم که خود به دست والدین این کودکان رقم خورده‌اند چه بسا خود از این چرخه مستثنی نبوده‌اند.»

* کودکان ایندیگو یکی از مفاهیم شبه‌علمی‌ای است که از دل جنبش فرهنگی «معنویت عصر جدید» (New Age) در دهه‌ی ۱۹۷۰ پدید آمد. ایندیگو به معنای رنگ «نیلی» است. گفته می‌شود که این کودکان دارای توانایی‌ها، استعدادها یا ویژگی‌های خاص، غیرعادی یا خارق‌العاده هستند.

** Optimaz واژه‌ای است که هنرمند از ترکیب واژه‌ی Optimistic (به معنای خوشبین) با نام خود، یعنی سرمیناز (Serminaz)، به عنوان هویت هنری‌اش برای این مجموعه ساخته است.

Serminaz Barseghian
Optinaz Co. Ltd.

February 16 – 23, 2018
Dastan's Basement
#6 Beedar, Fereshhte St, Tehran, Iran
Telephone: +98 21 2202 3114
Website: <http://dastan.gallery/>
Instagram: @dastansbasement

سرمیناز بارسقیان
آپتیناز با مسئولیت محدود

۲۷ بهمن تا ۴ اسفند ۱۳۹۶
زیرزمین دستان
تهران، خیابان فرشته، خیابان بیدار، پلاک ۶
تلفن: ۰۲۱ - ۲۲۰۲ ۳۱۱۴
وبسایت: <http://dastan.gallery/>
اینستاگرام: @dastansbasement

Dastan is pleased to announce Serminaz Barseghian's solo exhibition titled "Optinaz Co. Ltd." at Dastan's Basement. The exhibition will be open for public viewing from February 16 through February 23, 2018. This is Serminaz Barseghian's first solo exhibition. Her work was previously featured in in "A Camp" (Dastan's Basement, Curated by Sam Samiee, October 2017), and "Update 5.0" (V-Gallery, July 2017).

Serminaz Barseghian (b. 1987, Tehran, Iran) is a graduate of painting from Tehran Fine Arts School, and Sculpture from Tehran Art University. She has been a student of Seroj Barseghian since 2009, learning visual geometry and arts. Her pieces have been featured in over ten group exhibitions in Iran, Germany, Belgium, The Netherlands, France and Sweden. The current presentation, "Optinaz Co. Ltd.", is part of a larger body of work which Serminaz Barseghian started about two years ago. Using markers for drawing and painting, the main theme in these works has been Indigo Children*: children who possess special and unusual abilities. Serminaz Barseghian, aka Optinaz**, paints these children based on photographs by referring to the mother who share their family lives on the internet, on a daily basis. She has hence created a link between using markers, a more or less new tool, the internet, which has provided a new setting for human beings, and the new attention which has risen towards child behavioral development.

Writing about this series of works, Seroj explains: "Serminaz's first solo exhibition at Dastan's Basement is an opportunity for us to encounter new forms which painters and artists use in their approach towards their contemporary concerns. Using a calculated discourse, she draws our attention to thin, and sometimes fragile, layers of contemporary society, and the context in which children live in—a relative welfare. The artist, with a breathtaking volume of high-quality work, portrays her sharp painterly view on child issues and subjects. Color, as a parameter which has been always one of the best ways to express psychological action and interaction, can be considered as a subtle embodiment of the relationship between the individual and the society. Of course, this is merely the beginning of such a new psychosocial perspective. Painters and visual artists, with their penetrating eyes, look and dissect; they portray children (human beings), in silence, depending on the musical nature of colors, form, atmosphere and tonality, and emphasize on the objects that are products of a conscious choice or decisions imposed by the complex relations of mass industrial production and education/society. Thus, they share us in their 'looking' and painterly observations, which is quite different from merely watching. Additionally, they share our minds with children's, with a comparison of color and happiness, and all the forms of expression. This important fact, happens during a time when images, movement, and short footages, can sometimes be better mediums than language for recording or expressing."

He continues: "Serminaz is a painter and in this stage of her career, continues her path to strengthen her bonds and make new connections between herself and the realm of social interactions. It is evident that she creates her work with a proper social understanding, and a deep study into the relationships between individuals, children, society and ultimately gender. She is a woman sees an importance in the childhood of girls and their upbringing. Serminaz is connected to the families whose children are of her interest, "Indigo and Lucy"; this is a proper human relationship which has caused her to focus on different aspects of their lives and happiness, on levels of our society which has become overly global. Her concerns are the human situations, chances and relationships that all the children of the world, no matter their race, nationality or location, deserve. The context and interpretation of Serminaz's work is 'the child' and its relationship with society and family—she expresses this using a visual approach with a focus on color, which is the best medium for showing psychological content. Serminaz is a graduate of art academy, has a command over all types of techniques, and has surely used tools, materials, and techniques in a masterly and expertly manner. She takes our contemporary visual arts to a higher level and opens us a new window."

Sam Samiee writes on "Optinaz Co. Ltd.": "Barseghian's meticulous observations of little girls growing up, is a result of her research over two years on the relationship of their mothers and how they represent this process. Among the over-saturated world of images, this subject is the least touched area. She has followed these relationships on the social media of the mothers and later has painterly interpreted the collected images in a panoramic of our general socio-economic surroundings, shared also by these little girls who are all pushed for a false particularity and all ending up in a generality. In the age of trendiness of women and identity politics, the sharp eyes of Serminaz searches deep in the less seen significant moments and critically observes how indeed it is mothers who look after their daughters growth, their passage to adulthood and their identifications. Very little number of artists and critics have touched upon this territory. While all over the world, women have taken torches to burn the assaulting enemies, Serminaz reminds us that we must look deeper at the grotesque of childhood catastrophes and lost potentials of depth and maturity caused by the care-takers of these kids who themselves are not exempt from the axiom of her criticism."

* Indigo Children according to a pseudoscientific New Age concept, are children who are believed to possess special, unusual, and sometimes supernatural traits or abilities.

** "Optinaz" (Optimistic + Serminaz) is the artist's chosen identity for this series of work.